Td 048_6

Ά*ιντ' ωρέ*, ν απόψ' είδα στον ύπνο μου
Γιώργη κι Αντώνη μου, ν είδα και στ' όνειρό μου
είδα δυο 'λάφια, *μωρ' γιε μου*, που 'βοσκαν
άιντε, είδα δυο 'λάφια που 'βοσκαν
Γιώργη κι Αντώνη μου, σ' ένα πλαγιό καψάλι
κι ο κυνηγός, *ωχ Γιώργη μ'*, τ' αγνάντευε
αχ ρε, κι ο κυνηγός τ' αγνάντευε
Γιώργη κι Αντώνη μου, ν από ψηλή ραχούλα
'ξήγα το μάνα, *μωρ' μάνα μ'*, τ' όνειρο
άι βρε, 'ξήγα το μάνα μ' τ' όνειρο
Γιώργη κι Αντώνη μου, 'ξήγα το μη φοβάσαι.
Τα δυο τα 'λάφια, *Γιώργη μου*, είμαστε μεις
άιντ' ωρέ, τα δυο τα ελάφια είμαστε μεις
Γιώργη κι Αντώνη μου, καψάλια το λημέρι
κι ο κυνηγός, *Γιώργη*, είν' ο πασάς.

Ν απόψ' είδα στον ύπνο μου ν είδα και στ' όνειρό μου
είδα δυο 'λάφια που 'βοσκαν σ' ένα πλαγιό καψάλι
κι ο κυνηγός τ' αγνάντευε ν από ψηλή ραχούλα
'ξήγα το μάνα μ' τ' όνειρο 'ξήγα το μη φοβάσαι.
Τα δυο τα 'λάφια είμαστε μεις καψάλια το λημέρι
κι ο κυνηγός είν' ο πασάς.